

nych potwierdzeń zgłoszenia się do rejestracji, a w stosunku do poborowych, którzy stawali do poboru, oraz żołnierzy rezerwy i osób nie podlegających obowiązkowi służby wojskowej i służby w formacjach samoobrony — na podstawie posiadanych przez nich wojskowych dokumentów osobistych albo kart przydziału do jednostek zmilitaryzowanych lub formacji samoobrony.

§ 4. Pracownicy i studenci (uczniowie) są obowiązani do niezwłocznego zgłaszania komórkom spraw osobowych wszelkich zmian zachodzących w ich stosunku do powszechnego obowiązku obrony (§ 2).

§ 5. 1. Kierownicy zakładów są obowiązani zapewnić sprawdzanie przez komórki spraw osobowych, czy pracownicy albo studenci (uczniowie) podlegający powszechnemu obowiązkowi obrony zgłosili się do poboru, odbyli zasadniczą służbę wojskową, wojskowe szkolenie poborowych lub szkolenie poborowych w oddziałach samoobrony albo ukończyli wojskowe szkolenie studentów i zostali przeniesieni do rezerwy oraz czy dopełnili obowiązku meldunkowego dla celów powszechnego obowiązku obrony.

2. Sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, dokonują komórki spraw osobowych na podstawie aktualnego wpisu w wojskowym dokumencie osobistym.

3. O niewykonaniu przez pracownika albo studenta (ucznia) podlegającego powszechnemu obowiązkowi obrony obowiązków wymienionych w ust. 1 kierownik zakładu jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) tego pracownika albo studenta (ucznia) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

§ 6. 1. Jeżeli pracownik albo student (uczeń) będący w wieku poborowym, który nie stawał jeszcze do poboru, nie posiada potwierdzenia zgłoszenia się do rejestracji przedpoborowych lub był obowiązany stawić się do poboru, a nie posiada wojskowego dokumentu osobistego, kierownik zakładu jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym organ spraw wewnętrznych prezydium powiatowej rady narodowej, właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) pracownika albo studenta (ucznia) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

2. Jeżeli student albo pracownik, który ukończył 24 lata, a nie przekroczył 60 lat życia, nie posiada wojskowego dokumentu osobistego, kierownik zakładu jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym właściwy powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy (§ 5 ust. 3).

§ 7. 1. Kierownicy zakładów są obowiązani zawiadamiać:

- 1) właściwe powiatowe (miejskie, dzielnicowe) sztaby wojskowe — o przyjęciu do pracy i zwolnieniu z pracy pracowników (mężczyzn i kobiety), którzy są:
 - a) oficerami lub chorążymi albo podchorążymi rezerwy,
 - b) podoficerami lub szeregowcami rezerwy i posiadają karty mobilizacyjne do jednostek Sił Zbrojnych;
- 2) kierowników właściwych jednostek przewidzianych do militaryzacji i komendantów oddziałów samoobrony — o przyjęciu do pracy i zwolnieniu z pracy pracowników, którym nadano przydziały organizacyjno-mobilizacyjne do tych jednostek lub oddziałów.

2. Fakt posiadania przez pracownika karty mobilizacyjnej stwierdza się na podstawie odpowiedniego wpisu zamieszczonego w wojskowym dokumencie osobistym podoficera lub szeregowca rezerwy.

§ 8. 1. Organami uprawnionymi do sprawdzania w ewidencji wpisów dotyczących stosunku pracowników i studentów (uczniów) do powszechnego obowiązku obrony są dowództwa okręgów wojskowych, wojewódzkie i powiatowe (miejskie, dzielnicowe) sztaby wojskowe, właściwe do spraw wewnętrznych organy prezydiów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych oraz organy nadrzędne nad zakładami prowadzącymi ewidencję.

2. Osoby dokonujące w myśl ust. 1 sprawdzania w ewidencji wpisów dotyczących stosunku do powszechnego obowiązku obrony pracowników i studentów (uczniów) są uprawnione do sprawdzania wojskowych dokumentów osobistych (potwierdzeń zgłoszenia się do rejestracji) pracowników i studentów (uczniów).

3. Osoby delegowane do przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, są obowiązane okazywać stosowne upoważnienia.

§ 9. Kierownicy zakładów są obowiązani zapewnić uzupełnienie ewidencji pracowników oraz studentów (uczniów) zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 10. Traci moc zarządzenie nr 198 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1959 r. w sprawie uwzględnienia w ewidencji pracowników i osób pobierających naukę danych dotyczących stosunku tych osób do powszechnego obowiązku wojskowego (Monitor Polski z 1959 r. Nr 94, poz. 498 i z 1964 r. Nr 76, poz. 354).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE Nr 67 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1969 r.

w sprawie zmian w wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do tworzenia funduszu na finansowanie wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych

jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 33, poz. 162 i z 1961 r. Nr 81, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. W grupie III wykazu jednostek organizacyjnych, stanowiącego załącznik do uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za

osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 33, poz. 162 z późniejszymi zmianami), dodaje się lp. 24 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Dodatkowe środki na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne
„24.	Stacje maszyn licząco-analitycznych podległe Zjednoczeniu Państwowej Komunikacji Samochodowej	0,8% planowanego osobowego funduszu płac za każdy 1% obniżenia kosztu opracowania jednej karty podstawowej w stosunku do roku poprzedzającego w warunkach porównywalnych. Suma dodatkowych środków na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne nie może przekroczyć rocznie kwoty odpowiadającej 2% planowanego osobowego funduszu płac”.

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

265

ZARZĄDZENIE Nr 70 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 6 sierpnia 1969 r.

o zakresie działania Ministra Górnictwa i Energetyki z tytułu koordynacji międzyresortowej.

Na podstawie § 1 uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister Górnictwa i Energetyki sprawuje koordynację międzyresortową w zakresie górnictwa i energetyki.

§ 2. W ramach koordynacji międzyresortowej oprócz funkcji, wymienionych w § 4 uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 224), Minister Górnictwa i Energetyki:

- 1) opracowuje kompleksowe bilanse paliwowo-energetyczne kraju w planach rocznych i wieloletnich oraz przedstawia je Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
- 2) a) opracowuje i ustala kwartalne oraz inne okresowe plany rozdziału i dostaw węgla kamiennego i brunatnego oraz brykietów z tego węgla, gazu przewodowego i energii elektrycznej,
b) ustala na podstawie danych przekazywanych przez Ministra Przemysłu Chemicznego kwartalne i inne okresowe plany rozdziału i dostaw oleju opałowego i mazutu dla potrzeb gospodarki paliwowo-energetycznej,
c) współdziała z Ministrem Przemysłu Ciężkiego w zakresie opracowywania i ustalania kwartalnych planów rozdziału koksu,
d) współdziała z Ministrem Przemysłu Chemicznego w zakresie opracowywania i ustalania kwartalnych planów rozdziału gazu płynnego,
- 3) sporządza zbiorczy projekt planu zaplecza remontowego dla energetyki krajowej (elektrowni i elektrociepłowni zawodowych i przemysłowych) oraz sprawuje nadzór nad całością zaplecza remontowego i jego rozwoju,
- 4) ustala program rozwoju ciepłownictwa, zarówno w stosunku do resortów, jak i rad narodowych, oraz opracowuje projekty aktów normatywnych w tym zakresie,
- 5) ustala na bazie ogólnych wytycznych obowiązujących w kraju branżowe zasady w zakresie sporządzania górniczej dokumentacji inwestycji dla kopalń głębinowych oraz niektórych, szczególnie ważnych i dużych kopalń odkrywkowych,
- 6) ustala wytyczne i zatwierdza programy rozwoju zaplecza naukowo-badawczego i projektowo-konstrukcyjnego oraz programy i plany prac w tym zakresie dla energetyki oraz górnictwa głębinowego i niektórych szczególnie ważnych i dużych obiektów górnictwa odkrywkowego,
- 7) opiniuje dane wyjściowe i projekty wstępnych inwestycji w zakresie budowy kopalń, w szczególności pod względem stosowania najnowszych rozwiązań technologicznych,
- 8) opiniuje programy rekonstrukcji organizacyjno-technicznej poszczególnych gałęzi górnictwa, opracowywane przez poszczególne resorty prowadzące działalność w dziedzinie górnictwa,
- 9) bilansuje oraz rozdziela roboty budowlano-montażowe dla inwestycji i kapitalnych remontów wykonywanych przez specjalistyczne przedsiębiorstwa w dziedzinie robót górniczych,